

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียน ในโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่

Relationship Between Academic Administration and Students' Learning Effectiveness in the Educational Extended Schools, Chiang Dao District, Chiang Mai Province

ณัฐนิชา บุญยสิน*

ดร. พัชรวิวรรณ กิจมี**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอเชียงดาวจังหวัดเชียงใหม่ (2) เพื่อศึกษาประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ และ (3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน รวมทั้งสิ้นจำนวน 286 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียนเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัย สภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า โดยรวมประชากรมีความคิดเห็นว่ามี การปฏิบัติมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านมีการปฏิบัติมากเช่นกัน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาการเรียนการสอน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการส่งเสริม สนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ในด้านประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า โดยรวมประชากรมีความคิดเห็นว่ามี การดำเนินงานมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านผู้เรียนมีสุขภาพะที่ดี และมีสุนทรียภาพ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร สำหรับ ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า โดยรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลาง ($r = 0.65$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า คู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด คือ ด้านพัฒนาการเรียน กับด้านผู้เรียนมีสุขภาพะที่ดีและมีสุนทรียภาพ มีความสัมพันธ์กันปานกลาง ส่วนคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุด คือ ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนกับด้านผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร มีความสัมพันธ์กันต่ำ

* นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
E-mail: krua.lampang@gmail.com

** อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น (อาจารย์ที่ปรึกษา)

คำสำคัญ

การบริหารงานวิชาการ ประสิทธิภาพทางการเรียนของผู้เรียน โรงเรียนขยายโอกาส อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่

Abstract

This research aimed (1) to investigate the conditions of academic administration of the educational extended schools in Chiang Dao District, Chiang Mai Province, (2) to study the students' learning effectiveness of the educational extended schools in Chiang Dao District, Chiang Mai Province and (3) to study the relationship between the academic administration and the students' learning effectiveness of the educational extended schools in Chiang Dao District, Chiang Mai Province. The population used in this study school administrators, deputy school administrators and teachers. There were 286 people. The tools used in this research were questionnaires about the academic administration and the student's learning effectiveness in form of 5-rating scale. The data were analyzed through frequency, percentage, standard deviation and Pearson's correlation coefficient.

The findings about the academic administration of the educational extended schools in Chiang Dao District, Chiang Mai Province revealed that the whole population agreed that the performances were at the high level. When considering each aspect showing that the population agreed that all aspects were performed at the high level as well. The aspect with the highest mean was learning and teaching development whereas the aspect with the lowest mean was to support academic affairs for individuals, families, organizations, agencies and other educational institutions. The students' learning effectiveness of the educational extended schools in Chiang Dao District, Chiang Mai Province showing that the whole population agreed that the operation was at the high level. When considering each aspect, it was found that the aspect with the highest mean was that the students had good health and aesthetics while the aspect with the lowest mean was that the students had required knowledge and skills based on the curriculum. According to the relationship between the academic administration and the students' learning effectiveness of the educational extended schools in Chiang Dao, Chiang Mai Province, it indicated that the relationship was entirely positive at the moderate level ($r = 0.65$) based on the hypothesis as set. When considering the pair with the highest correlation coefficient: learning development and the student's good health and aesthetics, the relationship was moderate while the pair with the lowest correlation coefficient: measurement, evaluation and grade transfer and student's required knowledge and skills based on the curriculum showed that the relationship was low.

Keywords

Academic Administration, Students' Learning Effectiveness, Educational Extended Schools, Chiang Dao District, Chiang Mai Province

บทนำ

ในการบริหารของแต่ละสถานศึกษานั้นไม่ว่าสถานศึกษานั้นจะเป็นประเภทใด ขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่ สิ่งที่สำคัญ คือ งานวิชาการมาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ เพราะงานวิชาการเกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2544, 1 - 2) นอกจากนี้ งานวิชาการถือเป็นภารกิจที่ยิ่งใหญ่ในการพัฒนาสถานศึกษาให้มีความก้าวหน้าไปอย่างมีคุณภาพตามเป้าหมาย และความคาดหวังของหลักสูตร ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545 ซึ่ง กระทรวงศึกษาธิการ (2546, 25) ได้แบ่งงานออกเป็น 4 งาน ได้แก่ ด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านบริหารทั่วไปและด้านงานบุคลากร ซึ่งงานที่ถือว่าเป็นหัวใจของการบริหารการศึกษา คือ งานวิชาการโดยกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนด ขอบข่าย งานวิชาการเป็น 12 ด้าน ดังนี้ (1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (2) การพัฒนาการเรียนรู้ (3) การวัดผลประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน (4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา (5) การพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (6) การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ (7) การนิเทศการศึกษา (8) การแนะแนวการศึกษา (9) การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา (10) การส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน (11) การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการสถานศึกษาและองค์กรอื่น ๆ และ (12) การสนับสนุนงานวิชาการแก่ ครอบครัวยุติธรรม หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ว่าด้วย มาตรา 26 วรรคหนึ่ง กำหนดให้สถานศึกษาได้จัดประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมทางการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา โดยเน้นการจัดกิจกรรมให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน ซึ่งในการจัดการศึกษาในยุคโลกาภิวัตน์ สถานศึกษาต้องจัดการศึกษา พัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เน้นกระบวนการคิดนำไปใช้ปฏิบัติที่เกิดประโยชน์ได้จริง เรียนรู้ร่วมกัน ส่งผลให้ได้ลักษณะผู้เรียนที่พึงประสงค์ คือ เป็นคนเก่ง คนดี มีความสุข ตามมาตรฐานการศึกษา ซึ่งเป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเป็นเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่ง เพื่อใช้เป็นหลักเทียบเคียง สำหรับการส่งเสริม กำกับ ดูแล ตรวจสอบ ประเมินผล และการประกันคุณภาพการศึกษาซึ่งสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ได้กำหนดมาตรฐานการประเมินคุณภาพระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย ด้านคุณภาพผู้เรียน ซึ่งมี 6 มาตรฐาน คือ มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีสุขภาพที่ดีและมีสุนทรียภาพ มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่อง มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ คิดสร้างสรรค์ ตัดสินใจ แก้ปัญหาได้อย่างมีสติสมเหตุผล มาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร และ มาตรฐานที่ 6 ผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต (รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2551, 185-190)

โรงเรียนขยายโอกาส อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ จัดการศึกษาในระดับชั้นอนุบาลถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากการรายงานผลการประเมินตนเองในโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ในปีการศึกษา 2556 นั้นได้พบปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียน ดังนี้ นักเรียนส่วนใหญ่ครอบครัวมีฐานะยากจน มีที่อยู่อาศัยที่ล่อแหลม และเสี่ยงต่ออบายมุข สิ่งเสพติด ขาดแคลนสื่อเทคโนโลยี รวมไปถึงผู้ปกครองของนักเรียนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำไร่ทำสวน และรับจ้างทั่วไปทำให้ไม่มีเวลาดูแลบุตรหลาน อีกทั้งผู้ปกครองส่วนใหญ่มีการศึกษาน้อยจึงไม่สามารถสอน ทบทวนความรู้ให้บุตรหลาน หรือต่อยอดความรู้จากที่ครูสอนได้ (โรงเรียนบ้านแม่กอนใน, 2556, 3) นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนใช้ภาษาถิ่นในการสื่อสารมากกว่าภาษาไทย มีการออกเสียงไม่ถูกต้อง และนักเรียนบางคนมีปัญหาอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ซึ่งส่งผลต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก และจากการรายงานผลทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O - NET) ของโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ในปีการศึกษา 2556 นั้นกลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ได้วิเคราะห์สรุปผล พบว่า ผลทดสอบระดับชาติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์รวมทั้ง 8 กลุ่มสาระ ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์รวมในระดับเขต และต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์รวมในระดับชาติ จะเห็นว่าผลการประเมินดังกล่าว อยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจและเป็นสิ่งที่ควรได้รับการปรับปรุง แก้ไขอย่างเร่งด่วน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 กลุ่มนิเทศติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา, 2557, 3-10) และจากการรายงานผลการประเมินผลคุณภาพภายนอกกรอบที่ 3 ของการศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ยังพบว่า ผู้เรียนมีปัญหาด้านการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดอย่างเป็นระบบ ขาดทักษะการคิด การแก้ปัญหา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำทุกวิชา นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับภาษา การสื่อสาร ซึ่งปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นล้วนเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียน ที่สถานศึกษาต้องมีการพัฒนาให้ผู้เรียนได้มาตรฐานตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนด (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), 2556, 35)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ทำให้เกิดข้อคำถามว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอเชียงดาว เป็นอย่างไร มีการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยเฉพาะผู้เรียนที่อยู่ห่างไกล มีการเสริมสร้างผู้เรียนให้มีประสิทธิผลทางการเรียน เป็นคนเก่ง คนดี มีความสุข อย่างไร เพราะประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียนเป็นผลมาจากการจัดการเรียนรู้อันสถานศึกษา โดยเฉพาะในการบริหารงานวิชาการถือเป็นหัวใจของการบริหารสถานศึกษา ซึ่งการบริหารวิชาการ เป็นกระบวนการบริหารกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การวางแผน การปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน ตลอดจนการประเมินผลการสอน เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของการศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน (รุ่งชัชดาพร เวระชาติ, 2551, 29) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนขยายโอกาสอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ว่า มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร ซึ่งผลการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่

สมมติฐานการวิจัย

การบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ มีความสัมพันธ์กันทางบวก

วิธีการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 16 คน รองผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 คน และครูผู้สอน จำนวน 268 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 286 คน ในโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2557

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเนื้อหาใน 2 ส่วนได้แก่ (1) การบริหารงานวิชาการ ประกอบด้วย ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนาการเรียน ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการแนะแนวการศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ๆ และ ด้านสนับสนุนงานวิชาการแก่ ครอบคลุม องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา (2) ประสิทธิภาพทางการเรียนของผู้เรียน ประกอบด้วย มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีสุขภาวะที่ดีและมีสุนทรียภาพ มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่อง มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ คิดสร้างสรรค์ ตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างมีสติสมเหตุผล มาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร และ มาตรฐานที่ 6 ผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ ตอนที่ 2 การบริหารงานวิชาการ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพทางการเรียนของผู้เรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะ เป็นแบบคำถามปลายเปิด

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา ได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 – 1.00 จากนั้นจึงนำไปทดลองใช้ (Try-Out) กับผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในโรงเรียนอำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.856

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนที่เป็นประชากร และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จำนวน 286 ฉบับ ได้แบบสอบถามกลับมาครบทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100 จากนั้นนำมาทำการตรวจสอบ พบว่า ทุกฉบับมีความสมบูรณ์ และนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่และร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ วิเคราะห์ข้อมูลใช้ความถี่ประกอบการบรรยาย ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลทางการเรียนวิเคราะห์โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product-moment Correlation) และใช้เกณฑ์การแปลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เกียร์ตีสุดา ศรีสุข (2544, 104 - 105) ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	0.71 – 1.00	แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันสูง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	0.31 – 0.70	แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันปานกลาง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	0.01 – 0.30	แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันต่ำ

ผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 67.48 และส่วนมากอยู่ในตำแหน่งครูผู้สอน จำนวน 268 คน คิดเป็นร้อยละ 93.71 ซึ่งมีอายุระหว่าง 30 - 40 ปี มีจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 42.66 โดยมีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 68.88 รวมถึงมีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปีมากที่สุดมีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 30.43

2. สภาพการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่โดยรวม มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติในระดับมาก ($\mu = 3.76$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนากาเรียน ($\mu = 3.91$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ($\mu = 3.66$) ส่วนประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติในระดับมาก ($\mu = 3.70$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านผู้เรียนมีสุขภาวะที่ดีและมีสุนทรียภาพ ($\mu = 4.02$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร ($\mu = 3.47$) ดังปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1

ระดับการปฏิบัติในการบริหารงานวิชาการกับระดับการดำเนินงานของประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียน

ด้านที่	รายการ	μ	σ	ระดับการปฏิบัติ
(N=286)				
การบริหารงานวิชาการ				
1	ด้านผู้เรียนมีสุขภาวะที่ดีและมีสุนทรียภาพ	3.79	0.64	มาก
2	ด้านการพัฒนาการเรียน	3.91	0.56	มาก
3	ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน	3.87	0.55	มาก
4	ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	3.70	0.62	มาก
5	ด้านการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.75	0.59	มาก
6	ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้	3.74	0.61	มาก
7	ด้านนิเทศการศึกษา	3.70	0.64	มาก
8	ด้านการแนะแนวการศึกษา	3.78	0.64	มาก
9	ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	3.80	0.61	มาก
10	ด้านการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน	3.75	0.65	มาก
11	ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น	3.69	0.62	มาก
12	ด้านการส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา	3.66	0.68	มาก
ประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียน				
1	ด้านผู้เรียนมีสุขภาวะที่ดีและมีสุนทรียภาพ	4.02	0.52	มาก
2	ด้านผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์	3.92	0.57	มาก
3	ด้านผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง	3.53	0.66	มาก
4	ด้านผู้เรียนมีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ คิดสร้างสรรค์ ตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างสมเหตุสมผล	3.52	0.64	มาก
5	ด้านผู้เรียนมีความรู้ทักษะและทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร	3.47	0.57	ปานกลาง
6	ด้านผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงาน ร่วมกับผู้อื่นได้และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต	3.71	0.56	มาก
เฉลี่ยรวม		3.70	0.48	มาก

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียน

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอยะรัง จังหวัดสงขลา มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลาง ($r = 0.65$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า คู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด คือ ด้านพัฒนาการเรียนกับด้านผู้เรียนมีสุขภาพที่ดีและมีสุนทรียภาพ มีความสัมพันธ์กันปานกลาง ส่วนคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุด คือ ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนกับด้านผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร มีความสัมพันธ์กันต่ำดังปรากฏในตารางที่ 2

ตารางที่ 2

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียน

ตัวแปร	ผู้เรียนมีสุขภาพที่ดีและสุนทรียภาพ	ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์	ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่อง	ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ คิดสร้างสรรค์ ตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างมีสติสมเหตุสมผล	ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร	ผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต	รวม
ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	0.51**	0.51**	0.45**	0.54**	0.31**	0.53**	0.70**
ด้านการพัฒนาการเรียน	0.59**	0.55**	0.38**	0.41**	0.29**	0.49**	0.60**
ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน	0.57**	0.51**	0.31**	0.41**	0.28**	0.45**	0.63**
ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา	0.47**	0.48**	0.46**	0.48**	0.36**	0.48**	0.68**
ด้านการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยี	0.54**	0.48**	0.43**	0.49**	0.35**	0.47**	0.68**
ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้	0.51**	0.47**	0.42**	0.48**	0.32**	0.49**	0.68**
ด้านนิเทศการศึกษา	0.51**	0.51**	0.42**	0.46**	0.30**	0.45**	0.67**
ด้านการแนะแนวการศึกษา	0.50**	0.52**	0.41**	0.50**	0.33**	0.43**	0.68**
ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	0.54**	0.53**	0.50**	0.48**	0.35**	0.46**	0.70**
ด้านการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน	0.51**	0.50**	0.49**	0.52**	0.37**	0.50**	0.71**

ตารางที่ 2

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียน (ต่อ)

ตัวแปร	ผู้เรียนมี สุขภาวะ ที่ดีและ สุนทรีย์ภาพ	ผู้เรียนมี คุณธรรม จริยธรรม และ ค่านิยมที่ พึงประสงค์	ผู้เรียนมีทักษะใน การแสวงหา ความรู้ด้วย ตนเอง รักการ เรียนรู้และพัฒนา ตนเอง อย่าง ต่อเนื่อง	ผู้เรียนมี ความสามารถใน การคิดอย่างเป็น ระบบ คิด สร้างสรรค์ ตัดสินใจแก้ปัญหา ได้อย่างมีสติ สมเหตุสมผล	ผู้เรียนมี ความรู้และ ทักษะที่ จำเป็นตาม หลักสูตร	ผู้เรียนมีทักษะใน การทำงาน รัก การทำงาน สามารถทำงาน ร่วมกับผู้อื่นได้ และมีเจตคติที่ดี ต่ออาชีพสุจริต	รวม
ด้านการประสานความ ร่วมมือในการพัฒนาวิชาการ กับสถานศึกษาอื่น	0.40**	0.41**	0.41**	0.45**	0.31**	0.47**	0.64**
ด้านการส่งเสริมสนับสนุน งานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา	0.44**	0.42**	0.47**	0.45**	0.35**	0.49**	0.67**
ภาพรวม	0.65**	0.82**	0.82**	0.83**	0.82**	0.83**	0.65**

4. ปัญหาและข้อเสนอแนะของการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียน สรุปปัญหา
และข้อเสนอแนะในประเด็นสำคัญ จำแนกออกเป็นด้านต่างๆ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3

สรุปปัญหาและข้อเสนอแนะของการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียน

การบริหารงานวิชาการ	
ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา - ครูยังไม่เข้าใจเป้าหมายหลักสูตรที่แท้จริง การนิเทศการใช้หลักสูตรไม่เป็นระบบ ขาดการนำหลักสูตรไปใช้อย่างจริงจัง	ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา - ควรประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างจริงจัง กำหนดระยะเวลาการใช้หลักสูตร จัดอบรมการจัดทำหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
ด้านการพัฒนาการเรียน - ครูฝ่ายวิชาการมีภาระงานมากทำให้มีเวลาในการนิเทศการสอนน้อย ผู้บริหารไม่มีเวลาดูแลงานนิเทศ ครูทำแผนการสอนไม่เป็นปัจจุบัน	ด้านการพัฒนาการเรียน - ควรจัดหาบุคลากรทำหน้าที่ด้านอื่น ๆ เพิ่ม มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อนิเทศการสอน กำหนดวันเวลาในการส่งแผนการสอน
ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน - การวัดประเมินผลไม่หลากหลาย ขาดการติดตามการวัดผลประเมินผล การประเมินผลไม่เป็นระบบ	ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน - ควรมีการอบรมครูเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผล มีการติดตามการวัดผลประเมินผลอย่างต่อเนื่อง
ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา - ครูขาดความเข้าใจในการทำวิจัย ขาดการติดตามการทำวิจัย	ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา - ควรมีการติดตาม การทำวิจัยอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง ประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยมาให้คำแนะนำ
ด้านการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา - ขาดการติดตามการใช้สื่อของครู ขาดความชำนาญในการผลิตสื่อการสอน งบประมาณในการผลิตมีจำกัด ความพร้อมของสื่อไม่เพียงพอ ครูขาดความกระตือรือร้นในการผลิตสื่อการสอน	ด้านการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา - ควรปรับปรุงระบบอินเทอร์เน็ตให้สามารถใช้งานได้ ควรจัดระบบการติดตามครูในการใช้สื่อการสอนอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนให้ครูพัฒนาสื่อการสอน ส่งครูเข้ารับการอบรมการผลิตสื่อการสอน
ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ - ใช้แหล่งเรียนรู้ได้ไม่เต็มที่ มีข้อจำกัดเรื่องเวลา ขาดงบประมาณในการศึกษาแหล่งเรียนรู้นอกสถานที่ แหล่งเรียนรู้ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนและไม่สามารถใช้ได้ทุกวิชา	ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ - ควรจัดกิจกรรมแหล่งเรียนรู้ให้สอดคล้องกับแหล่งเรียนรู้ สำรวจแหล่งเรียนรู้และปรับปรุงแหล่งเรียนรู้เดิมให้ใช้ได้จริง และทำทะเบียนแหล่งเรียนรู้และใช้อย่างจริงจัง
ด้านนิเทศการศึกษา - ผู้บริหารและครูหัวหน้าวิชาการไม่ได้นิเทศการสอนอย่างเป็นระบบ ขาดการติดตามผล	ด้านนิเทศการศึกษา - ควรมีการวางแผนนิเทศร่วมกัน และมีการนิเทศการสอนอย่างต่อเนื่อง
ด้านการแนะแนว - การแนะแนวไม่ต่อเนื่อง ครูขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแนะแนว ขาดครูที่จบการแนะแนว	ด้านการแนะแนว - ควรมีการอบรมความรู้เกี่ยวกับการแนะแนว แต่งตั้งคณะกรรมการในการติดตามการแนะแนว
ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา - ขาดการจัดทำข้อมูลสารสนเทศในการบริหารและข้อมูลสารสนเทศไม่เป็นระบบ การดำเนินการระบบประกันคุณภาพภายในไม่ต่อเนื่อง	ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา - ควรประสานผู้เชี่ยวชาญให้ความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายใน พัฒนาระบบสารสนเทศให้ครอบคลุมทุกภาระงาน
ด้านการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน - คนในชุมชนส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนหนังสือ ทำให้การรับรู้ข่าวสารของสถานศึกษาน้อย และไม่เข้าใจนโยบายของสถานศึกษา	ด้านการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน - ควรให้ผู้นำชุมชนเข้าร่วมรับฟังข้อมูลข่าวสารในสถานศึกษาแล้วนำไปขยายผลต่อชุมชน

ตารางที่ 3

สรุปปัญหาและข้อเสนอแนะของการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียน (ต่อ)

การบริหารงานวิชาการ	
ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น - มีการประสานความร่วมมือน้อย ประสานกันเฉพาะกลุ่ม หรือภายในศูนย์การเรียนรู้เท่านั้น	ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น - ควรให้บุคลากรในสถานศึกษาไปดูงานการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอื่น ๆ
ด้านการส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุติธรรม หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา - สถานศึกษายังไม่ให้ความสำคัญในการส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการแก่ครอบครัว ยุติธรรม หน่วยงานและสถาบันที่จัดการศึกษา มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายใน งบประมาณสนับสนุนมีน้อยและมีข้อจำกัดในเรื่องเวลา	ด้านการส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุติธรรม หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา - สถานศึกษาขนาดใหญ่ที่มีความพร้อมในด้านต่าง ๆ ควรเป็นแกนนำในการช่วยเหลือสถานศึกษาขนาดเล็ก มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำเป็นเครือข่ายการเรียนรู้ระหว่างครู
ประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียน	
ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
ด้านผู้เรียนมีสุขภาพที่ดีและมีสุนทรียภาพ - ผู้เรียนขาดการดูแลสุขภาพร่างกาย เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย และไม่กล้าแสดงออก ขาดความมั่นใจในตนเอง	ด้านผู้เรียนมีสุขภาพที่ดีและมีสุนทรียภาพ - ควรส่งเสริมด้านความกล้าแสดงออก มีเวทีแสดงความสามารถด้านต่าง ๆ ภายในสถานศึกษาให้มากขึ้นและนำสุขบัญญัติ 10 ประการมาปฏิบัติอย่างจริงจัง
ด้านผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ - นักเรียนขาดเรียนบ่อยในช่วงงานประเพณีของชนเผ่า ขอบเขตเขียนบนโต๊ะ เก้าอี้ ผนังห้องน้ำ และขาดความตระหนักในเรื่องการประหยัดไฟ	ด้านผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ - ควรจัดทำป้ายคำขวัญ ป้ายประชาสัมพันธ์การประหยัดไฟ ประหยัดน้ำและสร้างความตระหนักในการดูแลสมบัติของสถานศึกษา
ด้านผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่อง - นักเรียนอ่านไม่ออก พูดภาษาไทยไม่ชัด ใช้ภาษาถิ่นมากกว่าภาษาไทย มีข้อจำกัดในการใช้เทคโนโลยี	ด้านผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่อง - ควรฝึกการพูดภาษาไทยทุกวัน มีการนำเสนอหน้าชั้นเรียน สอนเสริมการอ่านให้นักเรียนที่อ่านไม่ได้
ด้านผู้เรียนมีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ คิดสร้างสรรค์ ตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างมีสติสมเหตุสมผล - นักเรียนขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ และการคิดแบบมีวิจารณญาณ	ด้านผู้เรียนมีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ คิดสร้างสรรค์ ตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างมีสติสมเหตุสมผล - ควรจัดการเรียนรู้หลากหลาย เน้นการสอนแบบโครงงาน การทดลอง สรุปความรู้โดยใช้ผังความคิด และสอนซ่อมเสริมการอ่าน การเขียน อย่างต่อเนื่อง
ด้านผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร - นักเรียนขาดเรียนบ่อยทำให้การเรียนการสอนไม่ต่อเนื่อง ขาดทักษะการอ่าน การคิด	ด้านผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร - ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองในเรื่องการขาดเรียนของนักเรียน และจัดโครงการพัฒนาการศึกษาตามแนวต้นสังกัด
ด้านผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต - นักเรียนขาดการเตรียมความพร้อมในการมาเรียน	ด้านผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต - ควรกระตุ้นให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการมาเรียน

อภิปรายผล

1. การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กรหน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กวรรรณ จันทน์ผา (2549) ที่พบว่า การบริหารงานวิชาการระดับช่วงชั้นที่ 1-2 ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2 ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ยกเว้นการนิเทศการศึกษา การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับปัญหาและข้อเสนอแนะ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอเพิ่มเติมว่า สถานศึกษาไม่ให้ความสำคัญในด้านการสนับสนุนงานวิชาการแก่ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ทำเฉพาะแค่ภายในศูนย์การเรียนรู้เท่านั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษามีที่ตั้งอยู่แนวชายแดนอยู่ในเขตพื้นที่ทุรกันดาร ทำให้มีการคมนาคมไม่สะดวกซึ่งการให้ความช่วยเหลือสนับสนุนวิชาการแก่องค์กร หน่วยงานอื่นยากลำบากและมีข้อจำกัดในเรื่องเวลา งบประมาณ บุคลากรยังขาดความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องงานวิชาการ และยังสอดคล้องกับผลการประเมินคุณภาพภายในจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ซึ่งได้กล่าวว่า สถานศึกษาส่วนใหญ่มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับงานวิชาการในสถานศึกษาเฉพาะกลุ่มเล็ก และสถานศึกษาที่อยู่ในศูนย์การเรียนรู้ ส่วนสถานศึกษาที่อยู่ห่างไกลมีอุปสรรคต่อการบริหารจัดการ การติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอก (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 3 กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา, 2557, 10)

2. ประสิทธิภาพทางการเรียนของผู้เรียนโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ผลการวิจัยพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากข้อเสนอแนะ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอแนะเพิ่มเติมว่า ผลสัมฤทธิ์นักเรียนยังต่ำกว่าเกณฑ์ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูไม่ได้เน้นการคิดวิเคราะห์ และการวัดประเมินผลไม่หลากหลาย นักเรียนขาดเรียนบ่อย ทำให้การเรียนการสอนไม่ต่อเนื่อง อีกทั้งผู้เรียนขาดความมุ่งมั่นในการศึกษาเล่าเรียน นักเรียนมีภาษาที่แตกต่างกันทำให้มีปัญหาต่อการจัดการเรียนการสอน และนักเรียนมีการย้ายติดตามผู้ปกครองบ่อยทำให้การเรียนการสอนไม่ต่อเนื่อง ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนหนังสือ ไม่สามารถสอนการบ้านหรือต่อยอดการเรียนการสอนจากครูได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กวรรรณ จันทน์ผา (2549) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนระดับช่วงชั้นที่ 1-2 ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรอง และมีวิสัยทัศน์ และผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัลลภ สุขประเสริฐ (2547) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับผลการประเมินคุณภาพภายนอกมาตรฐานด้านผู้เรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 และเขต 2 ซึ่งพบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรอง และมีวิสัยทัศน์ และผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร มีการปฏิบัติอยู่ในระดับพอใช้เช่นกัน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิภาพทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิภาพ

ทางการเรียนของผู้เรียนเป็นรายคู่ พบว่า คู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด คือ ด้านพัฒนาการเรียนกับด้านผู้เรียน มีสุขภาวะที่ดีและมีสุนทรียภาพ โดยมีความสัมพันธ์กันปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเห็นความสำคัญและความจำเป็นในการพัฒนาระบบการเรียนรู้อื่นๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ความเข้าใจ มีทักษะ ประสบการณ์ต่างๆ ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล และมีการส่งเสริมให้ครูได้เข้าอบรมสัมมนาในการพัฒนาตนเอง และจัดประชุมรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการที่จะเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งจากรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาพบว่า หน่วยงานต้นสังกัดมีการส่งเสริมสนับสนุนแนวนโยบาย และโครงการยกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนทั้งระบบ ได้แก่โครงการเลข คัด เลิก โครงการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ต้องไม่มี (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา, 2557, 63)

นอกจากนี้ สถานศึกษายังมีการจัดทำโครงการส่งเสริมสุขภาพและอนามัยโรงเรียน การตรวจสุขภาพ โครงการเข้าค่ายลูกเสือ โครงการแปรงฟัน โครงการ อย. น้อย โครงการอาหารกลางวันและอาหารเสริมนม ผู้บริหารสถานศึกษา ครู บุคลากร ชุมชน และองค์กรภายนอกมีส่วนร่วมในการกำหนดจุดเน้น จุดเด่น ของสถานศึกษา รวมทั้งกำหนดแผนปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง โดยได้รับการเห็นชอบจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาได้รับการสนับสนุนจากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพในตำบลสนับสนุนเรื่องสุขภาพ และได้รับการสนับสนุนจากโรงพยาบาลประจำอำเภอในการจัดหน่วยเคลื่อนที่ออกให้บริการ ทำให้ผู้เรียนส่วนมากมีสุขภาพที่ดี ร่างกายแข็งแรง โครงการดังกล่าว มีการวางแผนการดำเนินงาน มีที่มาของงบประมาณ กำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จ วิธีประเมินและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน ส่งผลให้ผู้เรียนมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีคุณภาพระดับดี (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา องค์กรมหาชน, 2556, 15) สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 4 มาตรา 24 ที่ว่าด้วยการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ดำเนินการดังนี้ จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น จัดการเรียนรู้การสอนโดยการผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุล รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนรู้ และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมถึงด้านผู้เรียนมีสุขภาวะที่ดีและมีสุนทรียภาพ

สรุป

จากผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียน ในโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ จะเห็นได้ว่า มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับปานกลาง ซึ่งการบริหารงานวิชาการไม่ใช่ปัจจัยเพียงอย่างเดียวที่มีผลต่อประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียน แต่ยังมีปัจจัยด้านอื่น ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งได้แก่ งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย กล่าวคือ สถานศึกษาควรขอความร่วมมือกับผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้ปกครองร่วมกันหาทางแก้ปัญหานักเรียนขาดเรียนบ่อย การย้ายติดตามผู้ปกครอง เพื่อให้การเรียนการสอนต่อเนื่องและสถานศึกษาควรนำโครงการเลข คัด เลิกของต้นสังกัด

มาพัฒนาผู้เรียนอย่างจริงจัง มีการสอนซ่อมเสริมในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ และคัดแยกกลุ่มนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน เพื่อพัฒนาให้ดีขึ้น สำหรับข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษารูปแบบการบริหารงาน วิชาการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียน และควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเรียนต่อ ผู้เรียนในโรงเรียนขยายโอกาส

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). **คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ).
- กวรรณ จันทน์ผา. (2549). **การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนระดับชั้นที่ 1-2 ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- เกียรติสุดา ศรีสุข. (2544). **สถิติเบื้องต้นทางการศึกษา**. เชียงใหม่: ภาควิชาประเมินผลและการวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2544). **การบริหารงานวิชาการ**. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- รุ่งชัชดาพร เวระชาติ. (2551). **การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). สงขลา: นำศิลป์ โฆษณา.
- วัลลภ สุขประเสริฐ. (2547). **การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับผลการประเมินคุณภาพภายนอกมาตรฐานด้านผู้เรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 และเขต 2**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- โรงเรียนบ้านแม่กอนใน. (2556). **งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน. รายงานการดำเนินการเยี่ยมบ้านนักเรียน**. [เอกสารอัดสำเนา].
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา. (2557). **รายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปี 2556**. เชียงใหม่: กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2556). **รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกรอบที่ 3 (พ.ศ. 2554 - 2558)**. กรุงเทพฯ: กลุ่มงานประเมินคุณภาพการศึกษา ขั้นพื้นฐาน.